

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Бургас, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, І І НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно
наказателно дело № 20222120202939 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод на подадена жалба от "...", представлявано от управителя ..., срещу Наказателно постановление № 02-2200127/22.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Бургас, с което за нарушение на чл. 153, ал. 2 от КТ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ж. М. от БАК, която поддържа жалбата и моли за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юк. която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възрЖ.ята на страните, намира за установено следното от **фактическа страна**:

На 12.04.2022 г. и на 17.05.2022 г., свидетелката Р. П., в качеството си на инспектор в Дирекция „Инспекцията по труда“ - Бургас, извършила проверка по документи на търговско дружество "...." ООД. От проверката на документите - график за разпределение на работното време през месец януари 2022, отчетна форма за явяване/неявяване на работа за месец януари 2022 г., заповед за сумирано изчисляване на работното време от 04.01.2022 г., трудов

договор № 208/16.08.2021 г., установила, че работодателят "... " ООД не е осигурил в календарната седмица от 10.01.2022 г. до 16.01.2022 г. не по-малко от 36 часа непрекъснатата междуседмична почивка на свидетелката Същата работила като продавач-консултант в магазин „Т....“, находящ се в гр. Бургас, ж.к. Изгрев, срещу бл. ..., при сумирано изчисляване на работното време. От посочените по-горе писмени документи св. Р. П. приела, че св. е полагала труд, за времето от 10.01.2022 г. до 14.01.2022 г., от 07:30 ч. до 13:00 ч. и от 15:00 до 17:00 ч., на 15.01.2022 г. - от 12:30 ч. до 21:00 ч., на 16.01.2022 г. почивала, а на 17.01.2022 г. - от 07:30 ч. до 13:00 ч. и от 15:00 ч. до 17:00 ч. С оглед на което заключила, че за времето от 21:00 ч. на 15.01.2022 г. до 07:30 ч. на 17.01.2022 г. непрекъснатата седмична почивка е по-малко от 36 часа.

На 17.05.2022 г. на жалбоподателя е съставен акт за нарушение на чл. 153, ал. 2 от КТ, а на 22.07.2022 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали, които съдът кредитира изцяло.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото НП, относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание, и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните **правни изводи**:

Жалбата е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, подадена е от легитимирано да обжалва лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображ.я.

НП е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщената към делото Заповед № 3-0157/16.02.2022 г. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН.

Въпреки това, съдът счита, че са налице основания за отмяна на НП, тъй като не се установява по безспорен начин извършването на твърдяното нарушение от страна на жалбоподателя.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 153, ал. 2 от КТ, за това, че не е осигурил в календарната седмица от 10.01.2022 г. до 16.01.2022 г. не по-малко от 36 часа непрекъснатата междуседмична почивка на св. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи, че този извод е направен само въз основа на извършена проверка по документи. Именно само на база представените от жалбоподателя "... " ООД два документа - график за разпределение на работното време през месец януари 2022 г. /л. 26/ и присъствена форма за отчитане явяването и неявяването на работа за месец януари 2022 г. /л. 27/, респ. на направеното отразяване върху тях от управителя на дружеството, актосъставителят е приел, че за времето от 21:00 ч. на 15.01.2022 г. до 07:30 ч. на 17.01.2022 г. непрекъснатата седмична почивка е била нарушена. Тези два документа

обаче не са достатъчни за установяване по един безспорен начин наличието на твърдяното нарушение.

На първо място, представените две таблици /л. 26-27/ не съдържат обозначение за мястото и времето на създаването им, както и липсва отразяване кой е техният действителен автор. И двата таблични документа /л. 26-27/ не съдържат подпис на работодателя, като техен издател /съставител/, както и подпис на съответния работник, че се е запознал с графика за дежурствата. От друга страна, сами по себе си двата частни документа не установяват /не доказват/ реално присъствие на лицето на работното му място за посоченото време.

На второ място, дори и управителят на дружеството-жалбоподател изрично да е заявил пред актосъставителя /л. 62/, че дните, отразени в двете таблици, са реално отработени от работниците, вкл. и от св., то това изявление по своята същност представлява едно самопризнание за извършено нарушение от представляваното от нея дружество, в което има и дялово участие като съсобственик. В случая обаче други доказателства не са събрани, като нито актосъставителят, нито АНО са провели разследване на спорните факти, а са се доверили единствено на изявлението на управителя /л. 62-63/ и на отразяването, което е направила върху двата таблични документа /изписването "вярно с оригинала", положен подпис, дата и печат - л. 26-27/. По този начин самопризнанието се явява единственият материал, въз основа на който наказващият орган е изградил своите изводи. С ангажирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, единствено върху направените от управителя изявления, че това са отработените дни от работниците, без да бъдат събрани други доказателства, е нарушен принципът за разкриване на обективната истина, скрепен с императивната разпоредба на чл. 116 от НПК. Текстът на чл. 116 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, изрично вменява задължение за компетентните органи да събират доказателства за обективно изясняване на конкретния случай. Неизпълнението на задължението за събиране на други, относими доказателства, които с категоричност установяват автора на нарушението следва да се определи като съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяната на наказателното постановление (Решение № 972/17.07.2020 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 1324/2020 г.).

Нещо повече, от проведените в хода на съдебното следствие разпити на свидетелките се установи, че последната не е работила през събота и неделя, включително и на въпросната дата - 15.01.2022 г. /събота/. В подкрепа на това са и представените от жалбоподателя писмени документи на л. 4-12 от делото, като видно от фиша за работна заплата за месец януари 2022 г. /л. 4/ св.е имала 20 работни дни, колкото са и работните дни през януари.

Поради изложеното, съдът намира, че обжалваното НП подлежи на отмяна.

С оглед изхода на спора, разноските следва да бъдат присъдени в полза на жалбоподателя. По делото е представен договор за правна защита /л. 13/, съгласно който заплатеното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лв. В полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 300 лв., която да се заплати от АНО.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 02-2200127/22.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Бургас, с което на жалбоподателя "..... е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати в полза на "...., разноските по делото в размер на **300 лв.**, представляващи адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____